

Poul H. Møller (KrF):

Jeg skal heller ikke forlænge denne debat mere end højst nødvendigt. Det er en bemærkning fra hr. Ib Nørlund, der kalder mig herop. Han var kommet til den konklusion, at det ikke tjente politiet til særlig ære, når jeg som politimand — og jeg må formode, at det er det, han hentyder til. — kunne sige, at jeg mente, at borgerne gennem de foranstaltninger og udvalg, som sidder og kontrollerer, er sikret mod overgreb, mod at der ikke sker brud på de grundlovssikrede rettigheder, som borgerne har.

Jeg forstår ikke rigtig den konklusion. For det kunne jo være, at jeg netop gennem min polititjeneste har så megen viden om det, vi taler om i dag, at jeg derudfra kan sige det, jeg sagde, og så synes jeg i høj grad, det må tjene politiet til ære.

Jeg kan i den forbindelse sige, at vi vil stemme for det af socialdemokratiet stillede dagsordensforslag med eller uden rettelse, hvorimod vi vil stemme imod det af kommunisterne stillede dagsordensforslag, og deri synes jeg også ligger netop en cadeau til, at vi har fuld tillid til, at vort efterretningsvæsen, herunder også politiets efterretningstjeneste, arbejder efter de regler og den grundlov, vi alle sammen må arbejde efter.

Erhard Jakobsen (CD):

Ligesom hr. Arne Christiansen lagde også jeg mærke til hr. Gert Petersens tale om den uro, der følte i visse kredse, men jeg indrømmer, det fremkaldte noget andre følelser hos mig end hos hr. Arne Christiansen, eller måske har vi de samme følelser. Jeg glæder mig over den uro, for den kan formentlig spare vores sikkerhedsstyrke for en hel del arbejde. Den er i sig selv af præventiv virkning, og det synes jeg er ganske udmærket.

Jeg så da godt, at der gik et uforståelsens smil over nogle, da jeg kom til at nævne Danmarks radio. Hvis man tror, det var for sjovs skyld og for lige at køre en lille privat kæphest, er det, fordi man forstår alt for lidt om, hvad sagerne drejer sig om. Man er vel klar over, at i vort demokratiske system spiller en blot 5 minutters besættelse af radio- og tv-stationer formentlig en større rolle, end om man gik hen og besatte folketinget en dag, hvor der ingen var her alligevel.

Jeg ved godt, det kan være en politimæssig sag, men det er sandelig også en sikkerheds-sag, for den slags skal planlægges i forvejen, og det skulle man gerne have kendskab til, inden det løber af stabelen. Når man så er i stand til at pege på, at det faktisk har fundet sted, faktisk er sket og sket en gang til, synes jeg, at det under en debat, som ikke er fremkaldt af mig, men er fremkaldt af socialistisk folkeparti og kommunisterne, om de demokratiske rettigheders beskyttelse her i landet, ikke er at tale væk fra sagen, men er at tale ind til sagen at sige: er der nogen udsigt til, at vi i den nærmeste tid kan komme ud for et angreb på de demokratiske rettigheder? Jeg nærer ingen frygt med hensyn til Baader-Meinhof eller den slags foreteelser. Nej, i Danmark er det farligste våben, man kan bruge mod en modstander, at latterliggøre ham, og jeg skulle tage meget fejl, om ikke der var adskillige planer netop for de kommende par måneder indtil 1. april om, hvordan man kan latterliggøre folkestyrets forskellige autoriteter. Det skulle undre mig meget, om der ikke var sådanne planer, og det er i den forbindelse, jeg mener, det er i allerhøjeste grad aktuelt at diskutere, således at man ikke i efterretningstjenesten får indtryk af, at folkestyret vakler, at folketinget er bange for, at efterretningstjenestens folk skal gå for vidt, men således at man tværtimod her i dag bliver klar over, at vi fuldt og helt sympatiserer med, at man er vågen over for de mindste foreteelser, for det er dem, der giver fingerpeget om, hvor de større ting til sin tid kan rulle. Det var det, der var meningen med de ting, jeg nævnte. I radio-rådet beskylder man mig for at snakke Christiansborgpolitik, og her trækker man på smilebåndet, når jeg nævner Danmarks radio. Danmarks radio er i denne forbindelse ikke programmerne og ungdomsudsendelserne, Danmarks radio er i denne forbindelse et sted, hvorfra nogle folk kan stå op og latterliggøre vore institutioner fuldstændig ved en ganske kort radio- eller tv-udsendelse. Det var derfor, jeg trak det ind og sagde, det har aktual betydning i den nærmeste tid.

De bemærkninger, der skulle gøres i øvrigt om socialdemokratiets og regeringens forslag til dagsorden, blev gjort af hr. Ninn-Hansen; dem kan jeg helt tilslutte mig. Den kritik, jeg ville rette mod ordvalget i dags-